

Menighetsblad for Feda, Kvinesdal og Fjotland

Nr 4 - desember 2020- 61. årgang

Ønsker alle en god og velsignet jul,
der vi tar vare på hverandre i en spesiell tid.

Pandemiens åndelige ørkenvandring

fra prestens penn

2020 har vært et år med store globale utfordringer knyttet til koronapandemien. I skrivende stund er kirker og mange skoler stengt ned igjen grunnet lokalt smitteutbrudd i Lyngdal. Pandemien har skjerpet vårt fokus på kroppens helse og å beskytte den mot sykdom. Men mennesket er ikke bare kropp. Mennesket har også en sjel, og hvordan har denne blitt påvirket av pandemien?

En forskjell på kroppens og sjelens helse, er at skader eller mangelsykdommer hos sistnevnte kan være vanskeligere å diagnostisere og oppdage. Likevel kan de sjelelige helseplager ofte være langt alvorligere enn de kroppslige. Som kroppen trenger pleie, næring og trim, behøver også sjelen det. Den trenger både godt menneskelig fellesskap og åndelig næring. Sjelens næringsskilder i den kristne tro er særlig Bibelen, bønnen, åndelig fellesskap og nattverden.

I krisetider søker gjerne folk i større grad til kirkene. Men i denne krisen har dette vært vanskelig. I en tid der folk har ekstra behov for Guds Ord og Jesu nærvær i nattverden, har det vært krevende å avlyse gudstjenester og stenge nattverdbordet. Selv om mye kan formidles

digitalt, har dette også sine klare begrensninger.

Hvordan tar vi så vare på sjelens helse under pandemien? For sjelen kan det være som en ørkenvandring. For den som vandrer i ørkenen er risikoen konstant til stede for å tørste i hjel eller miste retningssansen. Men om man finner kildene, kan ørkenen også være et livgivende sted og en god forberedelse for større ting. Gud er alltid større enn ytre og synlige

begrensninger, og han er ekspert på å lage veier og finne kilder i ørkenen.

Døperen Johannes hadde et profetisk budskap til Israelsfolket om at de måtte gjøre seg klare til å ta imot Guds frelse. Han omtalte seg som en «røst i ørkenen», som kalte folk til å søke Gud:

En røst roper i ødemarken: Rydd Herrens vei, gjør hans stier rette! Hver dal skal fylles, hvert fjell og hver haug skal senkes. De krokete veier skal bli rette, de steinete stier jevne. Og alle mennesker skal se Guds frelse. (Luk 3,4-6)

Nå i adventstiden lyder budskapet: «Jesus kommer snart!» Forventningen om å feire Frelserens fødsel, er et kall til å løfte blikket og søke Jesu nærvær i eget liv og å påkalle hans godhet og forvandlende kraft over vår verden. Sammen med troende gjennom alle tider stemmer vi i bønnen «Amen. Kom, Herre Jesus!» (Joh. Åp. 22,20).

Sverre Elgvin Lied

En historisk hendelse!

Datoen 12. mars 2020 endret Norge. Da tok politikerne grep mot den truende pandemien. Bortsett fra for noen fagpersoner som hadde varslet om en mulig epidemi, kom koronaviruset svært overraskende på oss og verdens nasjoner. Et lite, men svært hissig og dødelig virus, har endret hverdagen for oss og hele verdens befolkning.

Det har vært en underlig tid å være menneske og også en annerledes tid for kirken. Nærhet og å kjenne gleden over å være mange samlet, er ikke lenger et mål, men snarere noe vi må unngå. Stikk i strid med alt vi har lært handler det nå om å holde avstand og ikke være for mange samlet på en gang. Det er den beste måten vi nå kan ta vare på hverandre inntil vi får en vaksine.

Foran oss ligger julen. Lukas innleder juleevangeliet slik: «Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall.» Den første jul var en historisk hendelse like reell som covid19 pandemien.

Jesu fødsel har store og varige konsekvenser for hele verden. Ja, så store at vi i vår del av verden regner vår tidsregning fra Jesu fødsel. Verden ble ikke lenger den samme etter

at englene sa til hyrdene: «I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Historiske hendelser endrer vår hverdag!

Den første jul kom svært overraskende på datidens ledere og folk. Det var noen profeter i Det gamle testamentet som hadde forutsett at Messias skulle komme. Men at det skulle skje på denne måten, at Gud selv skulle fødes inn i vår verden, var

det ingen som hadde forutsatt eller trodd. Likevel skjedde underet!

Julen er svaret på spørsmålet: «Betyr vi noe for Gud?» Sterkere kan ikke Gud vise det enn ved å bli som en av oss og til slutt gir sitt liv for vår skyld. Gud vender ikke ansiktet sitt bort fra oss, men kommer til oss. Han kom for å skape tro på Jesus og for å invitere oss til å følge Han.

Historiske hendelser endrer vår hverdag. Pandemier forbindes med sykdom og død. Jesus kom for å gi oss liv. Det gir håp, også i tunge tider. Salmedikteren Svein Ellingsen døde i vår 90 år gammel. Han hadde en egen evne til å sette ord på vår tro og vår virkelighet. I julesalmen «Mørket omkring oss er mørket før daggry», skriver han i det siste verset:

Håpet får gripe det kommende daggry!

Englenes lovsang skal sprengte vårt mørke.

Se, her blant mennesker finnes Guds bolig!

Ingen er lenger alene på jorden.

Jeg ønsker alle en god adventstid og en velsignet jul!

Stein Reinertsen
Biskop i Agder og Telemark

Forsidebildet

Kvinesdal kirke er vakker når vi ser den i vinterskrud. Bildet er tatt fra Menighets-senteret. Der har Trestokken Snekker-verksted laget skyggebilder som kan byttes ut i løpet av året. Beretningen om den gode hyrde er en av de sentrale lignelsene i Bibelen.

Ny redaksjon

Menighetsbladet Treklang er et viktig ta-lerør i bygda. I nær 25 år har Leiv Gunnar Skiftun vært redaktør av bladet. Selv om han også skriver i dette nummeret, så har han nå trådt ut av redaksjonen. Flere er blitt utfordret til å bli medarbeidere i redaksjonen, men en er ennå ikke kommet helt i mål. Har leserne gode forslag til kandidater?

Usikkerhet i koronatid

Mange ting skjer i menighetene våre. For alt som er planlagt er det en usikkerhet i forhold til hvordan bygda vår blir rammet av korona-pandemien. Følg derfor med på den informasjonen som kommer fortløpende.

Temakveld

Menighetsrådet har planlagt en temakveld fredag 29.januar med tittelen: "Med Gud i medgang og motgang." Her vil Morten Samuelsen og Solveig Bartun Rob sette fokus på tema som psykisk helse, sorg, bønn, tvil og tro gjennom musikk og refleksjoner og vitnesbyrd. Denne kvelden måtte utsettes på grunn av pandemien. Nå håper en at den lar seg gjennomføre.

Sang- og musikkmøter

I mange år har det blitt invitert til Sang- og musikkmøter på Kulturhuset. En tid framover vil disse være flyttet til Kvinesdal kirke, der det er gode muligheter til aktivt smittevern. For det neste halvåret er følgende samlinger planlagt:

Torsdag 18. februar

Torsdag 15. april

Torsdag 1. juli

«VI OVER 60»

Hver første tirsdag i måneden inviterer Menighetsrådet og Kirken i Dalen til samling i «Vi over 60» på Menighetssenteret. Der er det også mulighet til de som ennå ikke har fylt 60 år kan delta som «aspiranter»². Vinterens program er:

Tirsdag 05.januar: Paul Daasvand

Tirsdag 02.februar: Sten Sørensen

Tirsdag 02.mars: Brit Olimstad

Basar for NMS

Bygda sin eldste misjonsforening ble startet rundt 1847 hjemme hos sokneprest Brochmann. Fortsatt samles en livskraftig forening i den gamle prestebo-ligen. De inviterer til familiefest og basar fredag 05.februar. Sett av kvelden til en god basaropplevelse.

Julekonsert med Skala

Den lokale gruppa skal skal ha julekonsert i Kulturhuset 22. desember. Etter planen skulle den vært i Kvinesdal kirke, men på grunn av Covid-19 restriksjoner flyttes den til Kulturhuset. Gruppa hadde konsert i Kvinesdal kirke i 2018 med stor suksess

Alt overskudd fra konserten vil gå til

"Sammen om nøden" i Kvinesdal, som driver med månedlig matutdeling til noen av Kvinesdals innbyggere som trenger en ekstra håndsutrekning.

Lunsjbønn i Kvinesdal

Hver onsdag kl 11.50 er det en enkel samling i Kvinesdal kirke. Kirken er åpen fra kl 11.40 med mulighet for lystenning. Selve lunsjbønnen varer ca 10 minutter og inneholder tekstlesing, stille bønn, en salme og veksellesing fra Salmenes bok i Bibelen. Det hele blir et pustehull i hverdagen.

Kveldsbøn i Fjotland

I Fjotland kyrkje har det sidan 2014 vore ei enkel kveldsbøn i kyrkja ein onsdag i månaden. Våren 2021 blir det arrangert kl 20:
13/1, 10/2, 10/3, 14/4, 12/5 og 9/6.
Kyrkja er open fra kl 19:45.

1000 år som kirkested

I 2020 skulle Kvinesdal menighet hatt stortilt markering av Kvinesdal - 1000 år som kirkested. På grunn av korona måtte arrangementene utsettes. Bakgrunnen for jubileet var utgraving under kirken i 2000 som viste at det hadde stått kirke på stedet datert i perioden 980-1060. Hvilket år denne kirken ble bygd, vites ikke men 2020 hadde passet fint til jubileum. Nå har jubileumskomiteen valgt å utsette arrangementene til 2022. Planen er å tjuvstarte høsten 2021 med historisk seminar. Vi kommer tilbake med flere detaljer senere.

En sang jeg er glad i

Denne gang ved Elisabeth Moi Lindland

Tenn Lys

*Tenn lys, et lys skal brenne
For denne lille jord
Den blanke himmelstjerne
Der vi og alle bor
Må alle dele håpet
Så gode ting kan skje
Må jord og himmel møtes
Et lys er tent for det.*

*Tenn lys, to lys skal skinne
For kjærlighet og tro
For den som viser omsorg
Og alltid bygger bro
Må fanger få sin frihet
Og flyktninger et hjem
Tenn lys, for dem som gråter
Og dem som trøster dem.*

*Tenn lys, tre lys skal flamme
For alle som må slåss
For rettferd og for frihet
De trenger hjelp fra oss
Må ingen miste motet
Før alle folk er ett
Tenn lys, for dem som kjemper
For frihet og for rett.*

*Tenn lys, nå stråler alle
De fire lys for HAM
Som elsker alt som lever
Hver løve og hvert lam
Tenn lys for himmelkongen
Som gjeterflokken så
Nå møtes jord og himmel
I barnet lagt på stå.*

Dette er en sang jeg husker fra vi sang den da jeg gikk på barneskolen. Vi var samlet og alle sang med den stemmen de hadde. I 2015 var jeg tilbake på Feda skole som ansatt. I adventstiden var jeg med første til fjerde klasse, der de sang denne sangen og aldri før har jeg blitt så rørt over å høre barn synge denne av all kraft med den melodien og teksten.

For meg handler sangen om håp, frihet, samarbeid, likhet og betingelsesløs kjærlighet.

Nå når vi står midt i en pandemi er det viktig at vi beholder håpet, vi må stå sammen og gi hverandre trøst. Vi må skape et samfunn med større raushet der vi har frihet til å tro, frihet til å være, frihet til å mene.

Vi skal alle leve sammen i én verden og da forteller denne sangen oss at vi må bygge broer for alle som bor på denne jorda. I dagens globale samfunn vet vi mer enn noen gang hva som skjer i resten av verden og vi må kjempe sammen og stå sammen i solidaritet for å hjelpe de som trenger det.

For Gud er vi alle mennesker, vi er alle like og vi er like mye verdt – "før alle folk er ett". I hverdagen kan det være vanskelig å huske og praktisere det, men vi må minne hverandre på det, alle hører vi sammen. Menneskeverdet må være det som definerer oss, det som binder oss sammen.

Betingelsesløs kjærlighet er et begrep jeg forbinder med foreldrerollen og kjærligheten til egne barn. Det er også denne kjærligheten Gud har til oss og skaperverket. Det er denne kjærligheten vi må vise hverandre i høytiden som kommer, vi må vise vår nestekjærlighet.

I 2016 skrev Eivind Skeie det femte verset etter oppfordring fra Kirkens Nødhjelp:

Elisabeth Moi Lindland driver Lindland Farm sammen med ektemannen Preben.

*Tenn lys for livets rikdom,
for jord og luft og vann!
Tenn lys for fred og vennskap,
for barn i alle land!
Må ingen være redde
og mangle hjem og brød!
Tenn lys og håp i verden
mot fattigdom og nød!*

Dette siste verset peker fremover mot de utfordringene vi har. Det gir håp og tro på en bedre verden, men også at vi må bevare freden og vennskapet oss mennesker i mellom.

Velkommen til bords

Av Merete Breimoen

For mange av oss berører julen noen ekstra dype strenger i hjertet. De fine ting i livet blir litt finere – de tunge ting litt tyngre. Det er som om alle fargene blir litt sterkere, hvis man kan bruke det uttrykket.

Jeg har lyst å dele noen personlige tanker.

I 2005 fikk jeg lymfekreft i stadium 3 av 4, og året gikk med til behandling i Oslo og Kristiansand. Det var med blandede følelser jeg forlot sykehuset etter siste behandling, fordi frykten for tilbakefall lå som et mørke der ute i horisonten.

Men min lege var en klok mann og han sendte meg ut i friheten og uvisheten med disse ord: **«Du må kunne romme både frykten og håpet – side om side – ellers vil du ikke få et godt liv.»**

Han hadde selvfølgelig helt rett. Vi er nødt til at kunne romme så mange ting – de er som følgesvenner i livet.

På en enkel måte vil jeg prøve å illustrere det, som for meg har blitt et virksomt troens liv. En farbar vei sammen med alle følgesvennene. Og da det meste av mitt liv handler om mat, vil jeg invitere deg til bords!

Her kan følgesvennene benke seg – kanskje skulle det vært et skikkelig langbord, for etterhvert som årene går, har følgesvennene blitt stadig fler. Forestill deg, at de sitter omkring bordet: Troen, Frykten, Håpet, Tvilen, Skammen,

Gleden, Synden, Stoltheten, Fortvilelsen, Drømmene og hva det kan være i DIT liv. De har nå benket seg - og alle skal få taletid.

Jeg har valgt å gi Bibelen plass som en naturlig autoritet i mitt liv – derfor har Han satt seg for bordenden og har det siste Ord i enhver sak.

Finnes det da noen skam, som er så dyp, at den ikke kan nevnes ved bordet, når Han sitter for bordenden? Er der noen sorg, noen tvil eller frykt, som kan være så dyp og omfattende, at den ikke kan legges frem, NÅR HAN SITTE FOR BORDENDEN OG HAR DET SISTE ORD?

Hver gang Skammen taler – hver gang Fortvilelsen eller Håpløsheten

taler – så er siste ord ikke sagt, før Guds Ord har talt. Hvis Synden har noe å legge frem, så kan det meget vel tenkes at jeg blir utfordret til å gå avsted og rydde opp og be et annet menneske om tilgivelse. Det er Ham, der har det siste Ord!

Hvis JEG har kjent på min egen skam og gitt den taletid rundt dette bordet i møte med Ham, som har det siste ord, vil jeg også tåle å lytte til DIN skam! **Hvis jeg har kjent på min egen fortvilelse** og gitt den plass og taletid omkring dette bordet i møte med Ham, som har det siste ord, tør jeg godt lytte til DIN! Og slikt blir det fellesskap av.

Og slik sett tror jeg vi kan være det

ekte sanne lys, som vi var tenkt å skulle være. Som hus med varmt lys i vinduene, som kan lede andre mennesker til Jesus og sammen være Kirke.

«Det sanne lys, som opplyser hvert menneske, var i ferd med å komme til verden.» Johs. 1:9.

Dette er sterke og levende ord om det å være et troende menneske.

Kanskje er du og jeg som et hus med mange rom – og Jesus vandrer fra rom til rom i våre liv for at tenne lys, rense ut, bli Herre i en stadig større del av ditt og mitt hjerte og liv.

Det står så mange ting på dørene inn til de ulike rom i våre hjerter: Arbeid. Sorg. Relasjoner til den ene og den andre. Sykdom. Hobby. Håp. Synd. Tvil. Tro. Ekteskap. Min tid... Mine penger.... for Han skal vel også være Herre der?

Sammen med andre hus ER vi en menighet, et fellesskap. Vi ER verdens lys. Bibelen bruker så sterke ord om menigheten, at den er som en by på et fjell – kan ikke skjules. Derfor elsker jeg bildet, når der er lys i alle kirkens vinduer!

Å stå på hellig grund.

Da jeg i år 2000 søkte overgang til Kvinesdal Menighet/den Norske Kirke, kunne det bare skje ved en samtale med presten. Det skjedde på bakgrunn av en dyp livskrise, og når jeg tenker tilbake på den samtale, vet jeg at det var første skritt på veien Hjemover i troen etter å ha ferdedes alt for vidt omkring.

Leiv Gunnar Skiftun tente et lys på bordet der vi satt. Jeg undret meg, og hadde ikke forventet at han ville finne på at tenne et lys i den setting, og jeg spurte derfor: «Tenner du et lys?»

Han svarte enkelt: «Ja, jeg gjør det. For når et menneske åpner sitt hjerte og forteller, står jeg på Hellig Grund. Og lyset symboliserer, at Gud lytter med.»

Disse ord har fulgt meg. Også vi står på Hellig Grund, når vi merker et annet menneskes fortvilelse, smerte, sorg, skam eller dype personlige glede.

Da tenner også jeg et lys i mine tanker, og det, som bliver delt, kommer ikke videre! Og Gud er med og lytter til det alt sammen.

For mig er det troens virksomme liv: å samle mitt livs følgesvenner omkring bordet, når det røyner på eller der er noe, som skal legges frem – og la Ham som sitter for bordenden ha det siste ord – og derfor ikke frykte et møte med andres smerte og glede.

Vilhelm Birkedal skrev i 1858 den sterke salme: «Jeg så Ham som barn med det solrike øye» Jeg vil løfte frem to strofer fra første vers og ønske all en flott julehøytid.

*Han kysset min kinn
og vi lekte med stjerne
Mens korset stod skult
mellom løv i det fjerne*

GOD JUL

Advent og jul i koronatiden

Av Per Øistein Rogstad

Årets julefeiring i kirkene blir annerledes. Vi ønsker å legge til rette for at flest mulig kan få være med å feire julegudstjenester.

Fram til tidlig i november var planen å arrangere tre gudstjenester på julaften i Kvinesdal og en i Fjotland og en i Feda. Etter at nye retningslinjer trådte i kraft 9. november, vil det kun være plass til 50 mennesker ved hver gudstjeneste. Hvorvidt dette endres før jul, kan vi i skrivende stund ikke svare på. Folk må følge med i avisen og på menighetenes facebooksider. Vi planlegger å ha påmelding til gudstjenestene slik at ingen skal måtte gjøre vendreis.

Vi vet at mange har et ønske om å komme i kirken i juletiden. Vi må derfor se hvordan vi best kan legge til rette for det. Det skal være både fint og trygt å komme i kirken, og derfor må vi sørge for å arrangere gudstjenestene på en smittevernsikker måte.

Påmelding til gudstjenester

Så lenge vi kun har lov til å ha 50 i kirkene vil vi ha påmelding. Dette vil skje på to måter. Dere kan melde dere

på digitalt via checkin sin påmeldingstjeneste. Her søker dere opp aktuelle gudstjenester. De som ikke er fortrolig med det, kan enten ringe eller sende SMS. Telefonnummer blir annonsert i avisen og på facebooksidene til menighetene.

Hovedgrunnen til at vi velger påmelding nå, er for at folk skal være trygge på at de får en plass ved gudstjenestene. Det vil likevel være mulig å komme rett i kirken om det ikke er fulltegnet.

Vi synger jula inn

Vi synger jula inn er en fin tradisjon i våre tre menigheter, med god oppslutning. Også dette året håper vi å få det til. Kanskje må det begrenses med deltakelse av kor og korps.

Julaften i Kulturhuset?

Dersom dagens begrensning med 50 i kirkene opprettholdes, kan det være aktuelt å flytte julaftengudstjenestene i Kvinesdal til kulturhuset. I kulturhuset er det fastmonterte seter med plass til ca 160 personer. Vår plan A er likevel å ha alle gudstjenestene i kirkene som normalt. Mer informasjon kommer i annonser og på nett. Vi håper at årets julehøytid gir rom for fellesskap og inkludering slik at ingen må være alene.

Adventskonsert

Feda kirke, 6. desember kl. 19.30 Ådne Svalastog improviserer over adventssalmer og -sanger på flygelet. Velkommen til en stund med lave skuldre! Gratis inngang. Kollekt til kirkemusikkarbeidet.

Givertjeneste - en viktig tjeneste

av Per Øistein Rogstad

Menighetssenteret i Kvinesdal, Huset på Feda og diakoniarbeidet i menighetene har samlet store inntekter gjennom gaver. Dette er avgjørende for virksomheten.

Givertjeneste kan være en fin måte å bidra i menighetsarbeidet. Alle kan ikke gjøre alt, men alle kan gjøre noe. Det å gi et fast beløp til noe du mener er viktig, kan nettopp være noe. Som fast giver er man med og sikre drift og aktivitet. Like viktig som pengene som blir samlet inn, er omsorgen som ligger bak.

det selv, kan gå inn på nettsiden www.kvinesdal.kirken.no/givere, og velge om man ønsker å støtte enten diakoni eller Menighetssenteret. Da vil du kunne lage en giveravtale direkte, ved hjelp av din bank-ID. Dersom du heller ønsker at

vi skal hjelpe deg, kan du fylle ut slippen nedenfor og sende til Kirkekontoret. Da blir du kontaktet for nærmere avtale.

For givere til Huset på Feda, må du enten

bruke skjemaet nedenfor eller ta kontakt med kirkekontoret. Så vil vi gjerne hjelpe deg.

Giveravtale direkte

For de som ønsker å ordne

Bli fast giver

Arbeidet i menighetene i Kvinesdal drives i hovedsak ved frivillige gaver. Både Menighetssenteret i Kvinesdal og «Huset» på Feda er avhengige av gaver til renter, avdrag og drift. Menighetene har også påtatt seg et økonomisk ansvar på kr. 184.000 til diakoniarbeidet.

Kan du tenke deg å bli fast giver med månedlige trekk? Send SMS til 41457584 eller e-post til post@kvinesdal.kirken.no eller sende inn slippen nedenfor. Da tar vi kontakt.

Årlige gaver over kr. 500 gir skattefradrag.

Jeg vil bli kontaktet for faste gaver til:

- ☐ Menighetssenteret i Kvinesdal
- ☐ «HUSET» på Feda
- ☐ Diakoniarbeidet

Navn:

Adresse:

Telefon:

Sendes Kvinesdal kirkekontor, Nesgt. 12, 4480 Kvinesdal

Jul på Røyseland

Av Merete Breimoen

Magien vil ikke helt slippe taket etter besøket på garden der oppe for enden av grusveien på Røyseland, hvor Ann-Kristin og Jostein Røyseland har holdt til siden 1981.

Gardshuset hadde kun kaldt vann og Ann-Kristin forteller, hvordan det var å fyre opp om morgenen, og etter hvert som varmen bredte seg, begynte den innvendige isen på vinduene å tine – husker hvordan «hullet» på glassruten ble større og større, så man kunne se ut!

Ann-Kristin: «Josteins besteforeldre bodde her med 8 barn, og fra 1974 var garden familiens feriested. Vi flyttet inn i 1981 og overtok gården tre år senere. Viktigste bagasje var tvillinger og studiegjeld!»

I tillegg til oppgradering av det gamle huset, ble det lagd et tilbygg i samme gamle stil. Mye er bevart og magien etter slektens gang sitter i veggene.

Hvordan møttes dere to?

Ann-Kristin: «Jostein er oppvokst i Sandnes og jeg kommer fra Råde.

Vi møttes på Landbruksskolen Holt på Tvedestrand og tok samme utdanning som sivil-agronomer.

Den gang var vi bare 10-20% jenter, som tok en slik utdanning, og under en ferie der hjemme hadde jeg bredt ut masse bilder av venner og kammerater på bordet – og uten å kjenne noen av dem, var det som om mamma zoomet inn på et bilde av Jostein, og så sa hun: «Han der er noe for deg!»

Og hun hadde jo helt rett. Vi hadde allerede pratet mye sammen, og det ble da slik, at en februars kveld tok Jostein meg med opp på en høyde i nærheten av skolen. Det var akkurat en slik kveld, der månen lyste helt oransj – og der fikk jeg et kyss!

Men det blir ikke helt galt å si at det lå nesten i luften fra Josteins side at jeg måtte være innstilt på å flytte med ham til Røyseland.

Han er vokst opp med at foreldrene reiste mye til Røyseland og hjalp besteforeldrene med driften, og har derfor kommet veldig mye på Røyseland alle år.

Selv er jeg oppvokst på gard i Råde, men jeg hadde ikke odelen – og godt var det, når først jeg traff Jostein.»

Hvordan ble livet på Røyseland for to sivilagronomer?

Ann-Kristin: «Det viste seg at der var mye unger her på Røyseland, og det var flere naboer, som hadde overtatt garde og hus etter foreldre, så det ble en meget flott tid med mye felles med de andre som bodde her – og for de flestes vedkommende fremdeles bor her.

Til å begynne med hadde Jostein sesongarbeid på slakteriet i Liknes.

Så ble det utlyst en stilling på Tonstad som herredsøkonom som Jostein fikk, og etter noen år fikk vi dele den stillingen.

Etter hvert hadde vi fire barn, og da sluttet jeg på Tonstad og begynte som lærer i naturfag, fikk tatt videreutdan-

Bildetekst: Jostein og Ann-Kristin Røyseland med tre av barnebarna.

ning i pedagogikk og kristendom. Jobbet en periode på ASVO innen Arbeid Med Bistand. Der ble det en del verdifulle kurs.

Så ble jeg Rådgiver ved Ungdomsskolen og tok samtidig den desentraliserte utdanning som rådgiver, hvilket gav meg et umistelig nettverk og noen å dele erfaringer med. Jeg har lyst å nevne Elmar Nedland, som mange kjenner. Han var et unikum i den forbindelse.

Og jobben som rådgiver ble en meget flott tid, helt frem til sommeren 2018, der jeg ble pensjonist.

Når jeg ser tilbake på alt dette, er det med stor takknemlighet. Jeg føler meg heldig som kunne jobbe med disse ting!»

Ann-Kristin og Jostein fikk 4 barn, 4 svigerbarn og til nå 10 barnebarn.

En av sønnene bor hjemme på garden i en av husene, en bor i Kristiansand, en på Ås og en i USA.

Hvilke juletradisjoner har dere på Røyseland?

Ann-Kristin: «Advent er sådan en fin tid. Jeg tenker at Advent er tida for å sjekke låsen i hjertedøra at ikke den har rustet til, for da må den smøres, så den kan være åpen når Jesusbarnet kommer!

Vi er opptatt av de gode juledufter! Kakebaking, hente inn juletre fra skogen, den gode mat og pynting inne og ute. Jeg nyter å gjøre disse ting med barnebarna – det blir jo mest de to, som bor i Kristiansand.

På Julaften er det tradisjon med julegrøt og mandel midt på dagen, og ribbe på Julaften. Og så tar Jostein frem en gammel romersk mynt, som stammer fra Keiser Augustus sin tid.

Jostein innleder alltid fortellingen om Julen med den, og så tar jeg over og forteller hele Juleevangeliet. Det bestemte jeg meg for å lære utenat for mange år siden. Deretter synger vi «Deilig er jorden.»

Der var en spesiell julaften, hvor barnebarna fra Kristiansand var hjemme. Jostein hadde kledd seg ut som nisse og kom med gammeldags lykt, sekk på ryggen og alt. Vårt lille barnebarn på nesten to år, synes dette var skummelt med nissen, som plutselig kom, men da hun hadde fått pakken, sa hendes foreldre: «Du må si takk til nissen!» Og så svarte hun stille: «Takk, bestefar.»

Hva er dit beste minne fra barndommens jul?

Ann-Kristin: «Det er to minner, som opplevdes som magi. Min mormor bodde i 2. etasje i vårt hus, og vi i 1. etasje. Hun hadde alltid håret satt opp på en sirlig smukk måte. Men på Sct. Lucia's morgen stod hun alltid tidlig opp og lagde de beste lussekatter jeg vet om

og kom ned og vekket oss – jeg husker dette meget lange utslåtte håret med den hjemmelagde krone – det var kun disse morgener jeg så henne med utslått hår. Ellers aldri!

Et annet magisk minne er en julaften på besøk, hvor vi barna måtte vente, mens de voksne gjorde alt klart – og da de slo dørene opp inn til stuen, stod det et stort juletre med masse levende lys og stjerneskudd – det var et magisk øyeblikk!

Julen er både familiefeyring, tradisjoner og kristentro. Her i Kvinesdal er det meningsfylt å vite at vi står i en tusen år lang tradisjon med å feire en kristen jul.»

Magien på Røyseland er ikke lett å beskrive med få ord, men det handler om to kreative, rause mennesker, om slekters gang og ROM for ettertanke – om «lekerom», verksted og plass nok for den som vil skape noe, om sauer, høns og busker og drømmer om selvfor-syning – et fantastisk sted, hvor det er godt å være!

Vår nye sokneprest

Av Leiv Gunnar Skiftun

«Jeg gleder meg til å bli kjent med folket i Kvinesdal!» sier Gunn Elvebakk (57) med et smil. Bygda sin nye sokneprest forteller at hun har blitt møtt på en strålende måte etter at hun begynte i jobben 1. november. «Folk har møtt meg med smil, blomster og vennlighet, og stadig treffer jeg nye, hyggelige mennesker. Jeg gleder meg til veien videre!»

«Jeg er en «all-round» prest som trives med den allsidigheten som presteyrket gir. Den visjonen som Kvinesdal menighet har – «For heile mennesket» – den kjenner jeg meg igjen i og vil gjerne jobbe i forhold til. Jeg er opptatt av at det skal være lave terskler og høyt under taket i kirka, og tror på viktigheten av å ta imot mennesker på en smilende og god måte.»

Gunn har lang preste-erfaring fra ulike oppgaver i kirka. Etter studier ved Menighetsfakultetet og Teologisk fakultet har hun arbeidd både i ulike menigheter, ved bispekontoret i Tromsø og som prost. I tillegg har hun vært et par år i Sør-Afrika. Men nå er det Kvinesdal som gjelder!

Bor på Feda

Gunn Elvebakk har hatt nesten hele sin prestetjeneste i nord før hun i oktober flyttet sørover til nye utfordringer som sokneprest i Kvinesdal. Hus ventet på henne på Sandsåsen i Feda. Der har

mannen hennes, Jan Hanssen, dype røtter. Jan vokste han opp i Flekkefjord, men som barn var han mye på besøk hos besteforeldrene på Feda, og bygde for en del år siden hus på gården deres. Jan har vært prest i Alta i mange år, og planen var å flytte til Feda når han ble pensjonist. Da Gunn og Jan giftet seg for fem år siden ble det derfor naturlig for henne å tenke på å bli prest i området her. Da de giftet seg, hadde Gunn vært alene i 17 år etter at hun ble skilt, mens Jan hadde vært enkemann i 5 år.

Gunns første mann var fra Sør-Afrika, og hun har en datter sammen med han. «Jeg er ikke spesielt stolt av å være skilt», sier hun, «men jeg er stolt og glad over at datteren min har vokst opp med en sterk tilknytning også til sin afrikanske familie». Jan har fire barn. Med bolig på Feda blir det enklere å få besøk av de til sammen fem barna deres og en hel flokk barnebarn.

Oppvokst i nord

«Jeg er en stolt Senja-væring!» sier Gunn Elvebakk. Hun vokste opp i Gibostad på Senja, en liten bygd med 3-400 mennesker. Fra hun var liten var kirka viktig for henne. Det var også alle leirene på et leirsted som Misjonsselskapet eide. I skoletiden var hun aktiv i Skolelaget, der hun etter videregående arbeidet som «ettåring». «Jeg er nordlending på alle mulige måter, og kanskje litt mer direkte enn sørlendingene. Men tror ikke at noen vil ha problem med å forstå dialekten.»

Til Sør-Afrika

Etter at Gunn ble vigslet til prest i 1990 jobbet hun som vikarprest i ulike menigheter i Oslo og Tromsø noen år. Da fikk hun et stipend for å arbeide to år med «Kontekstuell teologi» i et prosjekt i Johannesburg. På en måte var dette omvendt misjonsarbeid, sier hun. «Jeg fikk et stipend for å lære hvordan kirka i Sør-Afrika jobba, for så å ta denne lærdommen med meg tilbake til Norge. Dette var i tiden rundt det første demokratiske valget i Sør-Afrikas historie, det første valget der også svart fikk stemme, og opplæring på alle plan var viktig. En av de viktigste tingene jeg lærte, bl.a. gjennom arbeid sammen med afrikanske kvinner i forhold til både økonomi, demokrati og bibellesning, var at du må kjenne virkeligheten for at Bibelen skal kunne forstås inn i den. Disse to åra i Sør-Afrika var veldig viktige i å forme meg som prest!»

Til bispekontoret i Tromsø

De neste sju åra arbeidet Gunn som

stiftskapellan på bispekontoret i Tromsø. Her var hun rådgiver og biskopens høgrehånd, blant annet med ansvar for rekruttering og vikarer. Men selv om hun er en dyktig administrator, så er det i menighetens daglige arbeid at hun trives best.

Sokneprest i Harstad.

Neste fase var i Sandtorg menighet i Harstad. Her var hun sokneprest i 12 år. «En flott tid i en fantastisk fin menighet. Noe av det flotte ved å være prest er allsidigheten, der du møter mennesker i alle livets faser og får bruk for hele deg. I Sandtorg var vi en liten stab der alle tenkte og jobba i lag. Det var spennende år som jeg ser tilbake på med glede. Menigheten hadde bred kontaktflate utover, noe som preget både gudstjenestetilbud, sangkvelder, turgrupper, konfirmantarbeid og en påskemusikal for skoleelever.»»

Etter åra i Harstad ble Gunn tilsatt som prost i Indre Troms. Her var hun arbeidsleder i et større prestefellesskap. Samtidig visste hun med seg selv at hun en dag ville tilbake til menighetstjeneste.

Ny etappe har begynt

Når Gunn er på ferie rundt i landet, går hun alltid til gudstjeneste. Flere ganger har hun vært med på samlingene i Kvinesdal kirke. «Da tenkte jeg at Kvinesdal ville vært et spennende sted å være prest, og tenkte: Jeg vil søke på prestestillingen der når den blir ledig!»

Kvinesdal er en bygd med sterke bedehustradisjoner, noe som er helt annerledes enn der hun har arbeidet tidligere. Mange forbinder bygda mest med Sarons Dal og arbeidet som drives derfra. Gunn ønsker et byggende samarbeid med alle arbeidslag. «Vi står i det

samme arbeidet og med samme visjon: At folk skal bli kjent med en Gud som elsker dem! Vi skal jobbe i lag på hver våres måte for at folk kan finne fellesskap i troen på Gud. Vi er alle en del av den store Jesusfamilien! Selv om vi kan tenke og gjøre ting på ulike måter, så har vi tilhørighet til den samme Gud.»

Opptatt av Jesus-fortellingene

Gunn er veldig opptatt av Jesusfortellingene. Som konfirmantlærer i Sandtorg startet hun alltid opp med en Jesus-fortelling. «Det er viktig at alle kan ha med seg en «bank» av Jesusfortellinger! Jeg har tro på styrken i Bibelen. Når bibelfortellingene blir gjort kjent, så gjør de noe med oss. Vi forholder oss til en levede Gud og et levende ord som taler til oss i dag.»

Gleder seg!

Gunn er glad i å være prest. Da kom-

mer hun i nærkontakt med mennesker i alle livssituasjoner. «Det å få være med på å løfte menneskers liv frem for Gud, det å få lov til gjennom Kristus å formidle håp, kjærlighet, tilgivelse og nye muligheter inn i det livet som leves – det er et privilegium! Det å skulle samarbeide med ansatte og frivillige i råd og utvalg for å nå menighetens mål er noe av det jeg virkelig ser fram til i jobben som sokneprest i Kvinesdal.»

Gunn er tydelig på at mange ting er nye og ukjente for henne. «Nå må jeg finne ut hvordan ting er her – og finne min plass. Jeg gleder meg til å bli kjent med bygda og menigheten.»

Mange har alt møtt vår nye sokneprest og ønsket henne velkommen. I tiden som venter skal vi la orda bli fulgt av smil og handling. Vi ser fram til mange dager der vi kan dele tro og håp med hverandre. La oss ta godt imot vår nye prest.

Jorunn er kommet hjem

Tekst: Leiv Gunnar Skiftun, Foto: Kenneth Syvertsen

«Det er stort å oppleve Guds finger i hverdagen!» sier Jorunn Hamre (89) til Treklang. Gjennom over 61 år har hun vært misjonær i Etiopia, både som helsearbeider, evangelist og kirkebygger.

Alder og helse gjør at hun nå har flyttet hjem til Kvinesdal, der det nylig var stor velkomstfest på Menighetssenteret. Men Jorunn understreker: «Jeg lengter tilbake hver dag! Hadde jeg hatt anledning ville jeg reist i morgen og i hvert fall vært der en måneds tid for å møte medarbeiderne mine igjen.»

Da hun ble innviet til misjonær 1.juni 1958 var Kvinesdal kirke overfylt, og mange måtte stå utenfor. Dette er en situasjon hun ble vant til i sine mange år i Etiopia. I dag er den etiopiske Mekane-Jesus-kirken verdens største lutherske kirke med 10,5 millioner medlemmer. Da hun kom dit høsten 1959 var medlemstallet bare 25.000. «Vekkelsen i Etiopia er et under!» understreker Jorunn, som fryder seg over alt hun har fått være med på.

Navnet «Mekane-Jesus» betyr «stedet der Jesus bor».

Kallet

Kallet til å bli misjonær har fulgt Jorunn Hamre fra hun var barn. «Jeg har aldri tvilt på at jeg var der Gud ville ha meg. Det har vært tunge tider, men jeg har opplevd tydelig at Gud leder skritt for skritt. Selv om jeg har kunnet tvile på meg selv, så har jeg aldri tvilt på

Gud. Han har også gitt meg så mange bønnesvar at jeg hele veien har kjent trygghet!»

Som ung tok Jorunn utdanning til sykepleier og jordmor, og etter å ha gått misjonsskolen på Fjellhaug ble hun sendt til oppdrag i Sør-Etiopia som utsending for Misjonssambandet.

Utholdenhet

De første tjue åra i Etiopia var hun engasjert i helsearbeid ute i bushen.

Nøden var stor og utfordringene mange, men «får du hjelpe mennesker i nød, blir du glad!» Hele tiden bar hun med seg et klart vitnesbyrd om hvem hun trodde på. Denne delen av oppdraget ble enda tydeligere i neste fase, der hun arbeidet som evangelist. Flere ganger var hun i dødsfare både på veien og ved kryssing av elver. Tre ganger har mennesker stått henne etter livet, men «Gud holdt sin hånd over meg».

I misjonen er 67 år normal alders-

grense. Da den tiden kom, kjente Jorunn på at hun ikke var ferdig med oppdraget sitt. «I Guds rike er det ingen pensjonsalder. Jeg vil stå på til min siste dag så lenge helse og forstand holder.» Da hun feiret 70-årsdagen på Liknes Bedehus gav hun gjestene klar beskjed: «Gi ikke gaver til Jorunn. Gi til misjon, slik at jeg kan dra ut til Etiopia og lage en sangbok.» Gjennom sine 18 år som pensjonist har hun arbeidet med å fullføre det kallet hun har båret hele livet.

Laget sangbok

Jorunn sitt pensjonist-prosjekt var å lage sangbok til en stamme der ingen tidligere hadde samlet sanger og melodier - et prosjekt som kunne vært en kulturpris verdig! Jorunn samlet og skrev ned sangene – og deretter ble melodiene tatt opp på lydbånd. Da denne oppgaven var fullført gikk hun løs på sin siste store oppgave: Å bygge kirke der hun bodde.

Kirkebyggeren

Oppgaven kunne synes umulig da den startet. Hvordan kunne en fattig menighet bygge en kirke stor nok til å samle de store folkemassene som søkte til Guds hus? Jorunn kontaktet venner i Norge og samlet støtte der. Samtidig organiserte hun arbeidet lokalt. Underveis fikk hun bekræftelser på at hun var i Guds hånd. En dag var kassen tom, samtidig som en regning på 11.000 birr måtte betales – en ufattelig stor sum i et fattig område. Hun bad Gud om hjelp, og i neste øyeblikk banket det på døden. Utenfor stod en mann med 11.000 birr i hånden. En etioper som tidligere hadde flyttet til USA var på hjembesøk, og hadde hørt om kirkeprosjektet.

Søndag 8.mars i år ble kirken innviet. Det var en av de største dagene i livet til Jorunn. Kirken har sitteplass til 700 mennesker. I tillegg er det satt opp et eget søndagsskole-bygg, og en 600 meter lang mur i to meters høyde beskytter området mot både dyr og tyver. Hele området vitner om pågangsmot og vilje. Selv sier Jorunn: «Vi må våge å gå i tro på Guds løfter!»

Gode medarbeidere

Mange hjemme i Norge har støttet arbeidet til Jorunn. «Jeg vil takke alle som har vært med i dette med bønn, pengegaver og oppmuntring,» understreker hun. Etter hvert gjorde alder og helse at tiden til å flytte hjem til Norge nærmet seg. «Jeg hadde planlagt hjemreise, men ikke så fort som det skjedde. Da koronaen kom, måtte jeg dra hjem

straks muligheten bød seg. Jeg fikk ikke engang sagt skikkelig farvel til alle mine venner der nede. Jeg lengter tilbake! Samtidig er jeg trygg for at arbeidet er i gode hender, der et eldsteråd leder arbeidet. Jeg har jevnlig kontakt med mine venner, og kan formidle gaver til hjelp i arbeidet.»

En trygghet som bærer

«Han der oppe har styrt og ledet hele veien,» understreker Jorunn. «Selv om jeg er minstepensjonist har jeg alt jeg trenger her heime. Da må vi ha råd til å hjelpe dem som trenger det mer enn oss!»

I mai fyller Jorunn Hamre 90 år. Men den brannen hun har i hjertet om å bringe budskapet om Jesus videre, den brenner like sterkt i dag som da hun i 1959 dro til Etiopia første gangen.

Takk fra Leiv Gunnar

Gjennom Treklang ønsker jeg å si takk for 25 rike år som sokneprest i Kvinesdal. Det har vært mange krevende dager der jeg har opplevd meg liten og hjelpeløs. Det har vært tunge dager fylt av smerte. Men mest har det vært av de gode dagene med fellesskap, glede og samhold. Jeg vil si takk til dere alle.

Jeg vil også takke for hilser, gode ord og gaver ved avskjedsgudstjenestene. Jeg har fått nye gode minner å ta med meg inn i pensjonistalderen. Ved den siste gudstjenesten i Kvinesdal var kirken så fullsatt som mulig i denne koronatiden, og festen på Menighetssenteret i et-

terkant glemmes aldri! Tusen takk til en flott menighet og en super bygd!

Leiv Gunnar Skiftun

(Foto: Sven Tommy Grøtteland)

Min tro

Denne gang ved Margaretha Krug Aase

Det var med blandede følelser jeg tok imot utfordringen om å skrive om "min tro". For å være helt ærlig..? Jeg sa nei to ganger før jeg sa ja. Jeg tror nemlig ikke min tro passer inn i noen som helst boks eller trossamfunn. Aller minst i et menighetsblad. Jeg er jo ikke med i Statskirka en gang.

Min tro er nemlig ikke rotfestet i en klokkeklar forestilling om at jeg hører til i «barneskaren som er så trygg i fare». Troen min er gjennomhullet av for mye uvisshet og for mange tomme rom til det. Det er så mye jeg ikke kan forklare, så mye jeg ikke forstår. Men jeg vet hva godhet er. Hvordan kjærligheten kjennes. Og jeg har et indre kompass som lengter etter lyset, nettopp fordi verden rundt meg ofte ser så mørk ut.

Min tro kunne derfor like gjerne hatt tittelen «min tvil». Ikke tvilen på at Gud finnes. Men tvilen på meg selv og på oss mennesker. Tvilen om vi kommer til å klare det. Om jeg er god nok, at jeg hører til, at jeg ikke uforvarende kommer til å si, gjøre eller unngå å gjøre noe, som fører til at jeg uten å vite det har dømt meg selv til evig mørke. Den tanken gjør meg redd.

Min tro kunne derfor også hatt tittelen «min frykt». Frykten for religion, for kristendom. For fordømmelsen. For å synde, for dommedagsprofetier og endetidskonspirasjoner, for svovelpredikanter, prekerer og trusler om evig ild. Frykten for at de jeg elsker ikke tror nok, eller tror på «riktig» måte. Frykten for at Jesus er en oppdiktet pappfigur,

at han er en filtfigur i en bedehuskjeller, eller at han ikke kan nås. Noen ganger er jeg aller mest redd for at Han finnes, fordi kanskje Han er for opphøyet, hellig, mektig og storslagen til at jeg kan klare å komme nær. Men kanskje aller mest frykten for at jeg ikke hører til i hans flokk. At ingen av oss gjør det - bare de heldige, utvalgte få.

Min tro kunne derfor også hett «min misunnelse». Jeg er nemlig veldig misunnelig på alle de som ser ut til å ha alt det der med tro og tvil på stell. På dem som sier de har møtt Jesus. Det virker så enkelt og greit. Jeg er spesielt misunne-

lig på dem som forteller om dyptgripende, livsforandrende møter med en hellig, sakral kraft som oppsøker dem i kjærlighet og hellig nærvær. Likevel.... Jeg har jo vært i nærheten av det nærværet selv. I møter med noe jeg ikke kan beskrive eller forklare med ord.

Jeg kunne derfor like gjerne kalt min tro for «mitt møte». Men de møtene har aldri skjedd i en menighet eller en kirke. Det har skjedd når jeg har vært alene under åpen nattehimmel. I det ordløse lysspillet i en solnedgang. I den overdøvende roen i et fossefall. I glimtet fra en sølvskimmer-ørret i elva. I den umulige elegansen i en sommerfuglvinge. I lyden av fuglekvisper i grålysningen. I blikket til en elsket som holder på å dø. Da kjenner jeg at Gud fins. Og jeg ønsker mer enn noe annet å fortsette å dvele i de hellige øyeblikkene av kjærlighet og fred.

I de øyeblikkene blir troen min til «mitt savn». Et savn etter enhet og fellesskap med andre, og et kontinuerlig, opplevd fellesskap med Gud. En lengsel etter å bli ett med det største som fins. Etter å endelig få komme hjem, og å finne fred.

Og slik blir min tro til «mitt håp». Håpet om noe jeg ikke kan se akkurat nå. I det menneskelige mørket virker ofte Gud så fjern og uvirkelig. I kaoset i verden blir troen min så forsvinnende liten. Den visner hen i sosiale medier og skremmende nyheter, drukner i pandemier og presidentvalg. Den krymper til en mikroskopisk liten tro; formet som en

bitteliten, standhaftig tanke som klamrer seg fast i stormen om natten fordi den ble født med en visshet om at det finnes noe som heter "Dag". Det finnes noe som heter «Lys». Kjærligheten vi leter etter fins.

Slik går troen min over til «min kjærlighet». Selv om jeg ikke kan se Gud, så ser jeg avtrykkene Hans i verden, i alt som er vakkert og godt og rent og skjønt. Jeg kjenner ekkoet etter Ham slik man kan kjenne lukten av en bekk i skogen, eller at man bare vet at i natt har den første snøen falt. Jeg kjenner det i berøringen til noen jeg elsker. Jeg ser det i alt jeg har kjær.

Jeg driver med bier, og kan ikke slå meg til ro med at en slik intrikat harmoni og perfekt samspill dukket opp helt av seg selv. Jeg tror slik skjønnhet kommer fra det vakreste vesenet i verden – et vesen av altoppslukende kjærlighet og storslått intelligens med en skaperglede som vi ikke kan forestille oss en gang. Og jeg tror det vesenet er Gud. Det er Ham alt lengter etter. Jeg også.

Jeg lengter etter å se ansiktet til den elskende som så underfullt har vevd sammen biene, naturen, universet og menneskene jeg har så kjær - til og med fremmede og onde mennesker. De er mirakler. Vi er mirakler, hver enkelt av oss. Og i denne bittelille kimen vokser det en myk visshet frem. Vissheten om at jeg tror. ***Jeg tror at hjemlandet vi har gått oss vill fra fins. At vår Far i himmelen venter og lengter på oss der. At lyset vi kommer fra Er.***

Nytt konfirmantår

En flokk på 59 konfirmanter har nå begynt konfirmanttiden sin. Korona-pandemien gjør at mange ting framover er uoversiktelige, og opplegget vil måtte justeres ut fra de smittevern råd som kommer. Konfirmanter fra Kvinesdal og Fedal tilhører ulike klasser og kohorter, og undervisningen må ta hensyn til dette. I første omgang må hjemmegrupper utgå, men håpet er at det blir mulig å invitere til konfirmantleir neste sommer. Det vil også bli ulike temakvelder, der en kan samles i kirken.

Neste års konfirmasjonsdatoer er fastlagt. I Kvinesdal kirke blir det konfirmasjoner søndag 05.september og helgen 11. og 12. september. Fjotland sokn er det konfirmasjon 05.september, mens konfirmasjonen i Fedal blir 12.september.

Konfirmantene er ikke de ansattes, men hele menighetens konfirmanter. La oss lukke de inn i vår omtanke og vise de at de er velkomne til alt som skjer i menigheten. Navnelista nedenfor kan gjerne brukes som forbønnsliste.

Kvinesdal

Odd Even Ditlefsen
Anders Johan Egeland
Anne Madelen Sindland Egeland
Hedda Mosvold Egeland
Live Egeland
Daniel Egenes
Ole Edvin Rafoss Eiesland
Ingrid Røgenes Frestad
Isak Gotheim
Ole Christian Gotheim
Aurora Gyland
Nikolai Haaland
Elise Haddeland
Line Haddeland
Sander Vatland Hansen
Kristina Hompland
Andreas Orthe Hobbesland
Kim Magne Sandal Ingebretsen
Fredrik Jensen
Vilde Knutsen
Amalie Kloster
Hedvig Rusdal Kvinlog
Ive Johanne Lund
Agnes Angela Abigail Moi
Hanna Sofie Netland
Imilie Bruli Netland
Marta Hermine Netland
Daniel Nilsen
Ine Omland
Vivian Nichole Pedersen
Tomine Rafoss

Thea Malene Rafoss-Olsen
Andrea Nilsen Rannestad
Sander Reppen
Sara Madsen Rosseland
Gerd Torunn Røiseland
Marie Røyseland
Trym Sindland
Sven Magnus Sleire
Synne Celine Svendsen
Moses Van Ian Thang
Ada Treland
Anne Lisbeth Vatland
Chris William Stokkeland Versland
Tomine Homme Øysæd

Fedal

Arion Kvanvik Liland
Irmelin Margrete Liland
Linn Anett Nordhelle
Johan Stegemoen Rafoss
Eline Meland Træland

Fjotland

Ina Cecilie Ågedal Eftestøl
Mia Egaas
Sander Eikeland
Hans Magnus Lygre Hansen
Elvira Kvinlaug
Ole Magnus Tønnessen Netland
Klara Kasin Seiler
Mia Vatland Stakkeland
Tom Elias Skadberg Risnes

Nytt bedehus på Øvre Egeland

Tekst og foto: Per Øistein Rogstad

Det er et unikt og flott bygg som nå reiser seg på Øvre Egeland. Det nye bedehuset får plass til mange aktiviteter.

En tirsdagskveld i november besøkte vi det nye bedehuset. Mange dugnadsarbeidere var opptatt med ulike gjøremål. Frode Aagedal, leder i byggekomiteen, fortalte at ca 30 personer er med i ulike grupper som har ansvar for delprosjekt.

I løpet av desember skal 1. byggetrinn være ferdig. 1. byggetrinn omfatter utvendige arbeider, inngangsparti, spisesal, kjøkken, toalett og en mindre møtesal. Spisesalen vil i første omgang også fungere som bedehusets hovedsal.

Byggetrinn to blir fullført våren 2021 forutsatt at en trygg finansiering er på plass. Det omfatter i hovedsak den store møtesalen med plass til ca 200. Når den blir ferdig, kan den brukes sammen med spisesalen og romme nesten 400.

Det tredje og siste byggetrinnet er fullføring av andre etasje med stort ungdomslokale, møterom og aktivitetsrom for barneaktiviteter.

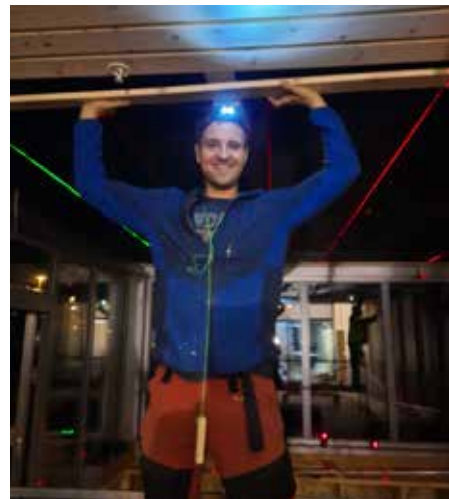
Bildet over: Frode Aagedal, leder i byggekomiteen viser stolt fram den hovedsalen i det nye bedehuset.

Totalt rommer det nye bedehuset 1050 m² hvorav 700 m² i 1. etasje. Arkitekt Frode Jerdal har tegnet et spennende bygg med få rette flater. Det blir et flott bedehus til glede for kommende generasjoner i Kvinesdal.

Frode opplyser at totalt er bygget beregnet til ca 25 millioner inkludert tomtekostnader. At ikke tallet er høyere skyldes en stor dugnadsinnsats fra engasjerte kvindøler.

Bildet til venstre: Thomas Tønnessen og Henning Sindland tar en pust i bakken.

Bilde til høyre: Ole Ingvar Skregeli er en god representant for dugnadsgjengen.

BANKEN
Kvinesdal Sparebank

Betale strømprisen: 15 sekunder

Nyhet!
Ny og bedre mobilbank

**Mindre bank
- mer tid**

Betal regninger med mobilbanken og få mer tid til å leke med barna. Last ned vår nye mobilbank. Like trygt - bare enklere bank.

En alliansebank i eika.

Vi støtter menighetsbladet

TREKLANG

Tlf 38 32 00 00
www.flekkefjordsparebank.no

Lister
begravelsesbyrå

*Vi er alltid tilgjengelige
når dere trenger vår hjelp*

**Vakttелефон
489 55 200**

Eilif Sandvand Galdal
91880109

Oddvard Galdal
95974136

www.listerbegravelse.no

Vår samarbeidspartner
Sørlands STEIN as
www.sorlandsstein.no
Gravmonumenter
nye steiner, omslippe,
navnetilføyelse, oppussing

LANDES
BEGRAVELSESBYRÅ
FLEKKEFJORD

**INGEN EIER
ANDRES SORG**

VAKTTTELEFON HELE DØGNET:
900 98 006

www.landes.no
Elvegaten 15 - 4400 Flekkefjord
f landesbegravelsesbyra

Treland Begravelsesbyrå

Vi ordner alt i
forbindelse
med gravferd

Ta kontakt om gravmonument.

Treland Begravelsesbyrå
4480 Kvinedal
Tlf 383 50 700/95050700

Annonse i Treklang?

Ta kontakt for avtale.

E-post:
post@kvinesdal.kirken.no
eller telefon 38602008

Tanker fra staburstrappa

«Fortsatt God jul!»

Reknar med at dei fleste som les dette, stussar og tenkjer at nå har det gått litt for fort for ho Åse, stakkar! Ho tullar litt med datoar der på trappa si.

Men nei, eg veit nøyaktig kva eg skriv. Ville bare minne om at vi vel vart samde om å feire «Heilårsjul» i fjor på desse tider.

Korleis har det gått med feiringa vår? Har julebodskapen vore overskrift over kvardagane våre heile året, slik vi snakka om? Har verdiane frå barnet i krubba fått styre dei praktiske kvardagsverdiane

våre - våre val, våre møte med andre menneske, våre bruk av tid og pengar?

Eg kan berre snakke for meg sjølv – diverre og heldigvis – og eg let året som snart er slutt, passere i tankane mine.

Korleis prega «julefeiringa» mi corona-tida? Eg må innrømme at eg nok har vore litt «nærsynt» av og til. Det å måtte kutte ut tankar på «framandlandsferie» har kanskje vore vel så mykje framme i medvitet - som tanken på situasjonen i land langt verre farne enn oss.

Eller kva med omtalen av

menneske som har vorte smitta, har denne preg av det som Høie sa: «Vi må vere snille med kvarandre!!»?

Etter å ha site der på trappa og tenkt ei stund, kjem eg vel fram til at eg treng ei jul til!!

Det kan bli ei jul der eg øver meg på nye former for Alternativ julefeiring!

Kva med ei morosam adventsgåve på trappa hos dei du for tida ikkje kan invitere eller gå på besøk til? Kva med eit heilt «utanom-tur» kort

sendt på gamlemåten gjennom posten til nokon som ikkje ventar det?

Eg fekk fleire gode idear der på trappa! Vonar du og kjem på noko nå i tida framover mot julekvelden! Fortsatt god jul!

Helsing Åse

Kirkevergens hjørne

Det første nummeret av menighetsbladet Treklang kom ut i mai 1960 med sokneprestene Rudjord og Harstad som redaktører. I 1960 var bladet i A4-format i svart/hvitt og uten bilder. Det var likevel en milepæl å starte bladet. På forsiden av var det en artikkel med tittelen Treklang, den startet slik:

"Her kommer det nye menighetsbladet vårt. Treklang har vi kalt det. Når dere ser de tre kirkene ovenfor, forstår dere hvorfor."

Bladet har blitt fornyet og endret opp gjennom årene. At det fortsatt blir satt pris på, er tydelig når vi ser på gaveinntektene. Kr 115.940 er så langt i år gitt på giroen som lå med nr 1/2020 som frivillig gave til bladet.

Dette bladet du holder i hånda nå, vil være det siste bladet med Leiv Gunnar Skiftun som redaktør. Han har hatt ansvaret for bladet siden nr 4/1996 - en imponerende innsats. Bladet har utviklet seg veldig disse årene.

Menighetsrådene har arbeidet med å finne nye kandidater til redaksjonen. Så langt er man ikke helt i mål, men nr 1/2021 kommer i postkassene i mars.

Vi håper at bladet fortsatt kan være til glede for nye lesere. Om du selv eller noen du kjenner har lyst til å bidra i redaksjonen, hører vi gjerne fra deg.

I tillegg til gaver lever Treklang på støtteannonser. Vi

skulle gjerne hatt noen som kunne tenke seg å jobbe med annonsørene.

Utfordringen er herved sendt ut. Vi håper bladet kan leve videre i mange år.

Per Øistein Rogstad

Ny prest på plass i Kvinesdal

Kvinesdal sin nye prest, Gunn Elvebakk, begynte sin tjeneste 1. november. Den første gudstjenesten hadde hun 8. november. Da ble biskopens hilsen til prest og menighet lest opp, mens prost Geirulf Grødem ledet selve innsettelsen med velkomsttale. Denne ble avsluttet med at Gunn knelte ved alterringen mens det

ble bedt for hennes tjeneste i bygda. Ann-Kristin Røyseland, leder av Kvinesdal menighetsråd, ønsket henne velkommen til bygda. På grunn av utviklingen av korona måtte kirkekaffen denne dagen utgå, men på kirkebakken fikk likevel mange hilst på den nye presten.

Loppemarked og senterbasar

Lenge var det usikkert om pandemien kunne komme til å gjøre det umulig å invitere til loppemarked under sauesjået – og i neste omgang til den årlige «Marta og Maria-basaren». Etter kontakt med kommunelegen ble begge deler gjennomført med grundig smittevern. Både loppemarked og basar satte ny rekord. I et år der mange inntekter har falt bort var dette viktig for senterets økonomi. Takk til alle for dugnadsinnsats – og til alle som raust har støttet senteret.

Torsdagsmiddag og lørdagsgrøt

Menighetssenteret inviterer til rimelig middag hver torsdag fra kl 12 og lørdagsgrøt hver lørdag fra kl 12. I høst har denne blitt avlyst noen ganger på grunn av koronasmitte i bygda eller regionen. Opplysninger om nødvendige endringer finne en på senterets facebook-sider og på plakat ved inngangen. Både matlagning, servering og renhold disse dagene er dugnadsarbeid, og serveringen gir dermed en god inntekt til driften ved Menighetssenteret.

Takk for støtten til Treklang

Berntsen Engros	38350145
Byggvell	38359090
Cirkle K Kvinesdal	38357040
Coop extra	38350911
Eramet	38357200
Floriss, Kvinesdal	38350340
Hunsbedt Bil AS	38357000
Hunsbedt Rør AS	38351601
Konsmos Fargehandel	38350234
Kvina Fotosenter	38350147
Kvinesdal Blomster & Hagesenter	38350555
Kvinesdal Legesenter	38357080
Bolli - hage, skog og verksted	38351700
MX Sport Kvinesdal	38350504
Netland & Sønner AS	38350272
Nico Mat	38350120
Nils Kloster AS	38358840
OTB Klima	90191848
Reiersen Transport	41691116
Rema 1000 Kvinesdal	38359080
Smula Bakeriutvalg	38350910
Sofies Salong	38350110
Stolt Sea Farm Turbot Norway	38357400
Tonning & Egeland	
Kvinesdal AS	38350868
USA Experten OK Reiser	38350204
Utsikten Hotell Kvinesdal	38358800
Åmot Bil AS	38350900
Åmot Klær AS	38350877

KOM TIL KIRKE

6. desember

Fjotland kyrkje kl. 17.00.

Lied. Lysmesse med konfirmantene. Oftring Misjonsprosjektet.

Kvinesdal kirke kl. 19.00. Elvebakk. Adventskveld. Oftring Menighetssenteret.

13. desember

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Nattverd. Oftring Menighetens arbeid.

Feda kirke kl. 11.00. Nattverd. Oftring NMS – Misjonsprosjektet.

20. desember

Kvinesdal kirke kl. 16.00.

Vi synger julen inn. Oftring Barn og ungdomsarbeid.

Feda kirke kl. 16.00.

Vi synger julen inn. Oftring Menighetens arbeid.

Fjotland kyrkje kl. 16.00. Vi synger julen inn. Oftring til Kvinlog skulekorps.

24. desember

Fjotland kyrkje kl. 14.00.

Gudstjeneste for store og små. Lied. Oftring til Kirkens Nødhjelp.

Kvinesdal kirke kl. 13.00, 14.30 og 16.00.

Gudstjeneste for store og små. Elvebakk. Oftring til Kirkens Nødhjelp.

Feda kirke kl. 16.00.

Gudstjeneste for store og små. Lied. Oftring til Kirkens Nødhjelp. Sang og musikkinnslag.

25. desember

Kvinesdal kirke kl. 12.00.

Høytidsgudstjeneste. Elvebakk. Nattverd. Oftring til NMS.

Fjotland kyrkje kl. 12.00.

Høytidsgudstjeneste. Lied. Nattverd. Oftring til Misjonsprosjektet.

26. desember

Feda kirke kl. 11.00. Høytidsgudstjeneste. Lied. Nattverd. Oftring til HUSET.

Netlandsnes kap kl. 11.00

Elvebakk. Oftring til Maritastiftelsen.

31. desember

Kvinesdal kirke kl. 23.00.

Midnattsmesse. Skiftun. Ordføreren har sin nyttårshilsen.

Feda kirke kl. 23.00.

Gudstjeneste.

2021.

3. januar

Fjotland kyrkje kl. 11.00.

Nattverd. Oftring.

Kvinesdal kirke kl. 17.00.

Familiegudstjeneste. Oftring til Soul Children.

10. januar

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Vi minnes de døde siste år. Oftring.

Feda kirke kl. 19.00.

Nattverd. Oftring.

17. januar

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Familiegudstjeneste. Oftring.

Fjotland kyrkje kl. 17.00.

Nattverd. Oftring

24. januar

Kirken i Dalen kl. 11.00. Felleskirkelig gudstjeneste.

Feda kirke kl. 11.00.

Lied. Nattverd. Oftring.

31. januar

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Nattverd. Oftring

Fjotland kyrkje kl. 11.00.

Familiegudstjeneste. Oftring.

7. februar

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Oftring til Bibelselskapet.

Feda kirke kl. 11.00.

Lied. Nattverd. Oftring.

11. februar (torsdag)

Feda kirke kl. 16.30.

Karnevalsgudstjeneste. Lied.

14. februar

Fjotland kyrkje kl. 11.00.

Nattverd. Oftring.

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Nattverd. Oftring.

17. februar (Askeonsdag)

Feda kirke kl. 19.00. Lied.

21. februar

Feda kirke kl. 11.00.

Nattverd. Oftring.

Netlandsnes kap kl. 17.00.

Oftring

28. februar

Kvinesdal kirke kl. 11.00.

Nattverd. Oftring

Fjotland kyrkje kl. 17.00.

Nattverd. Oftring.

7. mars

Kvinesdal kl 11.00

Nattverd. Oftring.

Feda kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste. Oftring.

14. mars

Fjotland kyrkje kl. 11.00.

Nattverd. Oftring.

Kvinesdal kirke kl. 17.00.

Nattverd. Oftring.

21. mars

Kvinesdal kl 11.00

Nattverd. Oftring.

Feda kirke kl. 19.00

Nattverd. Oftring.

Det kan bli endringer som følge av nye restriksjoner.

Livets gang

DØPTE

KVINESDAL KIRKE

Tønnes Midttveit Bjørkevoll

Audun Vikøyr Egeland

Elias Svanes Nedrejord

Caspar Netlandsnes Svenningsen

Tilde Terese Risnes

Evander Svindland Bekkeheien

Odin Emil Svindland

FEDA

Johan Landsnes Skadberg

Lilly Marie Svindland Sand
Olai Narvestad

VIGDE

KVINESDAL

Jon-Inge Mygland og

Solveig Antonie Berntsen

Svein Magne Kaspersen
og Randi Reppen

Stein Inge Egeland og

Cecilie Wenche Olsen

DØDE

KVINESDAL

Inger Sofie Olsen

Ingvald Johan Haddeland

Liv Aslaug Røynestad

Gunn Tove Nilsen

FEDA

Severin Jørgen Klungland

FJOTLAND

Anne Tonette Egaas (Be-
gravd i Flekkefjord)

Terje Kvinlog

En viktig dag!

I oversikten over dåpsbarna falt ett navn ut i forrige nummer. Søndag 30.august blir ikke av den grunn mindre viktig for Tønnes Midttveit Bjørkevoll. Den dagen ble han døpt av spr. Skiftun i Kvinesdal kirke. Vi gratulerer!

Avfallshåndtering på gravplassene

Vi i Grønn gruppe på Feda har i lang tid arbeidet med søppelsortering på Huset og i kirka. Vårt mål er å ha samme standard og holdning som i vårt eget hjem.

Vi tok kontakt med gravplassleder Djoerd van Kammen, for å høre hvordan det står til med dette på gravplassene våre. De av oss som steller graver har med glede merket oss at konteinerne her nå er godt merket med: KOMPOST og RESTAVFALL.

Djoerd, som den vennlige mannen han er, presiserer at de fleste av oss er veldig flinke, og at han gleder seg over hvor fint vi steller gravene våre! Djoerd er veldig miljøbevisst, og også opptatt av å spare penger. Så han ønsker å gjøre restavfallet så lite som mulig. Det er dyrt å levere restavfall, og det

er våre skattepenger som brukes, presiserer han. Derfor er han opptatt av at alle må være med på dette. Kaster bare en eller to restavfall i komposten, ødelegger det for alle!

Vi takker ham for samtalen, og for den flotte jobben han gjør!

Astri Tønnessen Berg

Menighetsblad for Kvinesdal, Fjotland og Feda. Menighetsrådene er utgiver.

Redaksjon i Treklang:

Leiv Gunnar Skiftun, redaktør

Merete Breimoen

Per Øistein Rogstad (layout)

Kontakt redaksjonen:

Tlf 38 60 20 08.

E-post: lgskiftun@gmail.com

Bankkontoer

Menighetsbladet Treklang: 3080.20.86314

Kvinesdal Menighetssenter: 3080.30.42426

Kvinesdal menighet: 3080.30.36728

Feda Bedehus og Kirketun: 3030.33.96493

Feda menighet: 3000.27.23774

Fjotland kyrkjelyd: 3080.30.36736

Kirkekontoret i Kvinesdal

Tlf 38 60 20 08

E-post: post@kvinesdal.kirken.no

www.kvinesdal.kirken.no

Adresse: Nesgata 12, 4480 Kvinesdal

Ansatte

Kirkeverge Per Øistein Rogstad 41457584

Sokneprest Gunn Hanne Elvebakk 41571356

Sokneprest Sverre Elgvin Lied 98627711

Diakon Frank Arne Hammerø 41047176

Adm. sekretær Turid Nedland 45631513

Konsulent Sylvi Vatland 45632339

Organist Geir Kalleberg

Organist Ilze Jaunzeme

Trosopplærer Cathrine Rafoss Aagedal

Kirketjener Merete Breimoen

Kirketjener Vigdis Tveit Dugan,

Kirketjener Espen Rogstad

Kirkegårdsarbeider Djoerd van Kammen

Kirkegårdsarbeider Terje Vatland

Menighetssenter, 38355882

Daglig leder Torhild Meland 97150861

Ilze – vår nye organist

I sommer ble Ilze Jaunzeme (38) fra Latvia tilsatt som organist i Kvinesdal. Mange har alt møtt en blid kvinne som liker å gå på tur – og som kan trylle de mest fantastiske toner fram fra pianoet. Hun er en Norgesvenn, som før hun i sommer flyttet til Kvinesdal hadde besøkt landet nærmere 30 ganger.

Ilze Jaunzeme vokste opp som den eldste av tre søstre i en liten by rundt åtte mil fra Riga. Fra hun var rundt sju år gammel har hun spilt piano, og som ung valgte hun å studere musikk. Først ved det latviske musikkonservatoriet i Riga, senere med studieopphold både i Ungarn, Polen, Canada og England.

Snakker godt norsk

Hun fikk tidlig et forhold til landet vårt. Da hun var lita jente tok faren, som var lærer i geografi, henne med på en tur til Norge. I neste omgang kom hun til Norge for å plukke jordbær. Da bestemte hun seg for å lære norsk. Hun fant ut at tegneserier har et enkelt språk, og sier: «Jeg lærte norsk med Donald-metoden.» En av søstrene hennes hadde flyttet til Stavanger, og var en god veileder i språk-opplæringen. Selv om hun noen ganger må lete etter orda, så snakker hun utrolig godt norsk. Blir det vanskelig slår hun over til engelsk.

Konsserter over hele Europa

Ilze har i mange år turnert med konserter over hele Europa, både solo-konserter og kammermusikk. Hun har hatt konserter i Sverige, Tyskland, Polen, Italia, Canada og flere andre land. Nylig var hun tilbake i Latvia med en konsert, der hun også hadde foredrag for musikk-lærere. I Norge har hun hatt mange konserter, ikke minst i Listerregionen. Dette var nok en av grunnene til at både Sverre Eftestøl og Turid Nedland oppfordret henne til å søke i Kvinesdal da stillingen som organist ble ledig her.

Velkommen

I september begynte hun i sin nye

jobb hos oss. Mye av arbeidet er knyttet til gudstjenester og kirkelige handlinger, men hun deltar ved alle de forskjellige samlingene i menigheten. Her har mange alt blitt kjent med henne. Vi gleder oss over å ha en slik musiker i bygda, og håper at hun vil trives. Selv sier hun at hun har blitt glad i Kvinesdal. «Jeg elsker å gå tur, og vil gjerne oppdage bygda. Her er så mange fine fjell og plasser som jeg kan besøke, og jeg har flere som jeg kan gå tur med.»

Jeg har hele bygda med meg når jeg sier: Velkommen til Kvinesdal.

Leiv Gunnar Skiftun